

Chồng tôi thường than thở là tôi “khỏe” trong chuyện vợ chồng. Bản thân tôi thấy nhu cầu của mình bình thường, không biết thế nào là “khỏe” (không chỉ than thở, chồng tôi còn lấy cớ đó để xao lãng chuyện vợ chồng)...

M. Tuyên (TP.HCM)

Trả lời

Trong tình dục, ta thường nghe khái niệm mạnh, yếu, nhưng hầu hết chỉ các ông, thỉnh thoảng mới có bà, có cô bị chồng gọi là “khỏe” trên giường.

Khác với các ông, tiêu chí đánh giá tình dục dành cho các bà quanh quẩn hai mục: dục tình và khoái cảm. Dục tình (hứng khởi, ham muốn) là yếu tố định tính nhưng phải cân đo mới xác định được.

Dễ hiểu, một phụ nữ được cho là “khỏe” khi mật độ gọi chồng “trả bài” cao. Có vẻ rõ ràng nhưng thật ra yếu tố này dễ bị nhìn nhận chủ quan bởi còn phụ thuộc “sức chịu đựng” của phía bên kia. Một ông chồng có năng lực tình dục hạn chế sẽ dễ “kêu trời” với tần suất hơi nhạt của vợ, ngược lại với quý ông sức khỏe hơn người, hoặc không cam tâm để vợ qua mặt thì những lời ca thán kiểu này ít xuất hiện hơn.

Khoái cảm là chuẩn thứ hai dùng cho điểm phụ nữ. Một quý bà, quý cô không có điểm dừng về sự bằng lòng, không có giới hạn thỏa mãn, rất hay bị gắn mác “khỏe” trên giường. Tuy nhiên xét kỹ, đây cũng là tiêu chuẩn dễ bị nhiễu. Trong tình dục có hai “loại” khoái lạc: khoái cảm và cực khoái (tột đỉnh khoái cảm). Khoái cảm là dạng “tiền mặt” dễ nhận, dễ tìm trong bất kỳ phân khúc nào của cuộc vui, còn khoái cực ít, khó đạt và hầu như chỉ xuất hiện ở cuối cuộc chăn gối. Như vậy, trường hợp quý bà, quý cô dư dả khoái cảm nhưng xuyên thu nhị kỳ mới đạt khoái cực là hoàn toàn có thể xảy ra. Trong trường hợp này, nếu vì muốn đạt bằng được cú cực khoái hiếm hoi mà bị quy là “lòng tham vô đáy”, làm tình làm tội chồng thì hơi thiếu công bằng cho các bà, các cô. Đây là việc phụ nữ không thể làm một mình, nên rõ ràng việc các bà đòi hỏi cao ở ông chồng là dễ hiểu.

Bàn kỹ chuyện này không phải cho vui, bởi thực tế vì nhận định sai mạnh - yếu mà hạnh phúc gia đình của nhiều đôi uyên ương gặp sóng gió. Một ông chồng thiếu trách nhiệm có thể nương vào tấm bình phong “vợ khỏe” để biện hộ, khóa lấp tính lười nhác, ích kỷ của mình. Một phụ nữ cố gắng tìm cho mình món quà tình dục tốt nhất, đáng lẽ cần được thông

cảm, khích lệ lại bị phê bình nặng nề là... bóc lột sức lao động chồng.

Như đã nói, nhiều nỗi oan mạnh - yếu của các bà, các cô có lỗi nhận định của lang quân (không kể vô tình hay cố ý). Để công bằng, hay nhất nên đặt cả ông và bà lên bàn cân ("ba mặt một lời" chứ không phải từ nhận định một bên). Cả với trường hợp mức chênh là có nhưng độ chênh không quá lớn thì việc thêm chút "sức rướn" để bù đắp là việc mà người đàn ông vai nể năm tấc rộng phải làm, thay vì than vãn thở dài. Đừng quên, không dễ tìm những đôi vợ chồng đều nhau bần bặt về tình dục, đại đa số thường phải dùng đến sức rướn để đồng vai phải lứa nhau, không kể ông hay bà.

Theo **BS Đỗ Minh Tuấn/PNO**